

tænke mig, at det vil være muligt ude paa Bøjer at anbringe alle de nærmere Bestemmelser, som her fordres. Der fordres for det første, at der skal findes med meget store Bogstaver Ordet „Kystsikringsforbud“, dernæst en Angivelse af de Genstande, som Forbudet omfatter og dettes Dato, og endelig, for saa vidt Mærket anbringes i det indre Grænseskel, Afstanden i Favne fra Mærket til Ydergrænsen. Det bliver ikke saa lidt, der skal skrives op med Bogstaver paa 6 eller 3 Tommer. Vi have jo nylig forhandlet om Bevarelse af vore Kysters Skønhed, men jeg er bange for, at naar slige Plakater, som efter min Anskuelse maa blive mellem 2—3 Alen høje, anbringes langs hele Kysten, for Eksempel Øresunds Kyst, med 2—300 Alens Mellemløb, vil det ikke pynte. Ude, fra Søen vilde de gøre Indtryk af at staa meget nær hinanden og af, at Danmark er meget langt fremme med Hensyn til Reklamer; men det kan man jo altid nærmere tale om. Det forekommer mig tilstrækkeligt, at der med 300 Alens Afstand ganske simpelthen stod „Forbud“ og med større Afstand de nærmere Bestemmelser, som indeholdt de enkelte Forbud. — Jeg kommer dernæst til § 5, hvori Landbrugsministeren er sat som Højesteret, naar der er Meningsforskel til Stede. Jeg har intet som helst mod 1ste og 2den Instans, som den ærede Ordfører nærmere omtalte, men derimod maa jeg udtale min Betænkelighed ved, at Landbrugsministeren her skal indtræde som Højesteret. Det er allerede i og for sig ret abnormt, at Landbrugsministeren skal kunne underkende en Landvæsenkommissions Kendelse, og det vilde efter min Opfattelse kun føre til, at der fra Landbrugsministeriets Side maa oprettes et Embede, som besættes med en sagkyndig, der kan tage ud paa Aastedet og undersøge de nærmere Forhold. Det vil ikke være praktisk, og jeg tror heller ikke, at det vil være ret behageligt — men det bør man maaske se bort fra — for Landbrugsministeren at have den Myndighed, som vil skabe Utilfredshed, i hvert Fald til den ene Side. Jeg kan ikke se, hvorfor Overlandvæsenkommissionen ikke kan blive staaende som Højesteret. — Jeg skal saa gøre den enkelte Bemærkning med Hensyn til § 9, at det forekommer mig lidt haardt, naar vedkommende Ejer ønsker at anvende det Materiale, som findes paa Strandbredden for at sikre sin Kyst dermed, og som alle ere enige om, at han bør have Lov til under visse Indskrænkninger, visse Begrænsninger, at saa Synsmændenes

Kendelse skal være inappellabel. Det kan tit spille saa stor en Rolle for vedkommende Kyst, at den bliver sikret ved Høfder og Glacier, at man ikke bør være afskaaret fra at appellere en Kendelse af Synsmændene, man ikke synes om. — Jeg er meget glad ved de to Bestemmelser i Slutningen af § 5 og § 11. § 5 foreskriver, at et af Synsmændene nedlagt Forbud kan forlanges sat i Kraft straks, selv om Spørgsmaalet appelleres, saa at alt Fiskeri foreløbig er forbudt i Tiden, indtil den endelige Kendelse falder. Der har sikkert været Misbrug til Stede hidtil paa dette Punkt, og det glæder mig, at det ærede Udvalg har optaget denne Ændring. Ligeledes finder jeg, at det er en heldig Ændring, der foreslaas i § 11, at Stenfiskere skulle have deres Fartøjer mærkede paa iøjnefaldende Steder med Navn og Hjemsted. Jeg kunde have ønsket, at man ligesom i Fiskeriloven forlangte Indregistrering af Fartøjerne, men den foreslaaede Bestemmelse er ganske sikkert et Fremskridt, som jeg glæder mig over. Endelig skal jeg kun bemærke, at det forekommer mig nok, at der i hvert Fald i enkelte Tilfælde bør kunne være Tale om, at en Konfiskation af de i § 12 omtalte Sager bør blive til Fordel for vedkommende Ejer, hvis han virkelig har lidt betydelig Skade paa sin Kyst og det kan konstateres, at det er, fordi der er bortført Materialier mod Loven. Det forekommer mig, at i visse Tilfælde burde han kunne faa Fordel af de konfiskerede Genstande, navnlig forekommer det mig, at det vil være rimeligt, at han faar Erstatning, naar Mærkerne af Ondskab vare blevne forvanskede eller borttagne, da disse Mærker jo, som tidligere berørt, blive ret store og ret kostbare. Det maatte maaske være mig tilladt at gøre nogle redaktionelle Bemærkninger. Det forekommer mig ikke at være en heldig Titel, der er valgt til Loven, nemlig: Forslag til Lov om Kystsikring, idet „Kystsikring“ siger mere, end man her sigter paa, det kan omfatte mange andre Ting som Høfder og Dosseringer o. s. v. Det forekommer mig, at den ældre Titel paa Loven var rigtigere. Dernæst maa jeg gøre en lille beskeden Indsigelse mod Ordet „Kystsikringsforbud“. For det første er det jo langt at faa skrevet op paa de Plakater, hvor det skal staa. Men dernæst forekommer det mig, at i Almindelighed vil man ved Kystsikringsforbud forstaa Forbud mod Kystsikring — saaledes forstaaes f. Eks. „Jagtforbud“ som Forbud mod Jagt. Jeg tror ikke, Ordet er heldigt. Ligeledes forekommer det mig, at man